

Kluk jak já,
jenže formát,
naivce slíbil angažmá.
Každá druhá touží být jednou z hvězd.
A ten
suverén měl už "jistý"
že může ji svést.

Nám se smál,
naším láskám bláhovým,
on byl už dál
díky schopnostem, dík svým nápadům
už vážně mohl říct:
mám svý "jistý"
i křeslo i dům.

Zatím já prožil nádherný půst,
o jakém nemá on ponětí,
kromě sonát i trávu slyšel růst,
lásko má, v tvém objetí.

Já jsem klaun,
hned až tam, až pod tou kopulí,
hned daun,
kdyby ovšem byl klídek, zoufal bych!
A chceš se ptát,
co je "jistý",
tak jsem v rozpacích.

Jsem jen klaun,
hned až tam, až pod tou kopulí,
hned daun,
on však získal i respekt, - víme jak,
a tak bych mu přál,
ať svý "jistý"
i mír v duši má...
Kluk jak já.